

חודש אייר
עלון מספר 8 (11)

יו"ל ע"י מערכת
'נחלה פור-אבר'
גן ישראל נחלת הר חב"ד

ב"ה

נחל'ה FOREVER

4 ממתדי

בואו

נתנועעו!

המגזין החודשי - גן ישראל נחלת הר חב"ד
נא לשמור על קדושת הגליון

גם לכם יש שאלה שתמיד רציתם לשאול? שילחו הודעה למייל המערכת עם השאלה שלכם, למי מופנית השאלה, ומה שמכם, ובע"ה גם שאלתכם יחד עם המענה תופיע בעלון הבא.

שור"ת נחל'ה

? ה.מ.פ. סגל, רציתי לדעת למה מ"פ צריך להשמין ולהגיע למשקל של שני טון כדי להיות מ.פ. (כמו שנכתב בעלון של ניסן), מה הקשר בין המשקל לבין התפקיד? ואתה ממש לא שמן, אז איך היית מ.פ.??? איתמר מכיתה ו'.

! לא הבנתי מה בכלל השאלה? ודאי. לא ידעת שאנשים שמנים הם הרבה יותר מצחיקים?.. תראה לדוגמא את שלום ומיכאל השמנים לעומתי... או את מעודה לעומת ברוך מיפעי... ואני הייתי מי"פ, כי הרבי כתב לי, אז הבנתי שאני לא צריך את התנאי הזה.

? ה.מ.פ. שלום, זה באמת נכון ששרו את הסיסמה שלכם של הוייפצאן "ב'שלום זכר" בבני ברק? אוריאל. מכיתה ו'.

! שלום דובער, שלום דובער, קרובי החביב, מה אתה חושב שאני כותב את הרדיו נחל'ה? אבל טכנית שמעתי את השם, לא הייתי רוצה לפרסם כאן את השם רק זה מתחיל באי ועמך בפי. יש להם ילדים שהיו בקעמפ כמוכן, גם בנח"ת וגם בלקי"ת, כשתזוהה, תמסור להם ד"ש חם בשמי.

? למפקד קוד מגדוד קש"ר- השנה עבדתי מחזלה ליחשלים וכמה פעמים ראיתי אותך עושה מבצעים ומסיבות שבת בשכונה שלנו ומדבר עם כלם על משיח שמגיע ושמוכחזים להכריע. אז למה לא היית מנהל לימודים? יי טלפרה. כיתה ה'.

! ייי החסיד, ראשית אני חייב להחמיא לך, אני רואה אותך לפעמים בביהכנ"ס, ואיזה תפילה מתוקה וחסידיית יש לך! בכל אופן, לא הייתי הענה מנהל לימודים כי רק הגעתי מהישיבה קטנה, אך עכשיו אני בישיבה הגדולה, אז אולי השנה בע"ה.

? למפקד האלוף שייבא איתך, נכון שהיית קצין במלחמת ופרצת רק כי אתה אוהב ממש לדבר במקור? לק מהסיירת המנצחת שלט.

! בכוונה אתה מזדהה בר"ת?.. בכל אופן אתה מכיר אותי ויודע שאני דווקא לא אוהב לדבר במקור... פשוט זה מה שצריך כדי להכריע? זה מה שגירום נחת רוח לרבי? אז עשיתי מה שצריך!

בפתח העלון

הסמג"ד מענדי מרינובסקי

חיילים! הגענו לאחד הזמנים היותר מכריעים של השנה- ל"ג בעומר.

זה זמן שבו אנחנו צריכים להתחמם, להתלהט, ולהישרף על הנקודה של ההכרעה להבאת הגאולה האמיתית והשלימה נאו ממש!

שמעתי סיפור מדהים, שאני מתרגש לשתף אתכם בו: היה חייל, בצבא הצאר, ברוסיה הרחוקה, ששירת בסיביר הקפואה, אותו חייל קיבל משמרת, לעמוד לבד, בקור אדיר, באחד ממעמדות התצפית, ולשים לב לכל תנועה חשודה. הקור היה 40 מעלות מינוס! ולאט לאט הוא הרגיש שהוא קופא.

מחשבה התגנבה למוחו- אולי אחזור, אך הוא עמד איתן על משמרתו ולא עזב את מקומו. עד שבדקות הספורות שלקראת סיום משמרתו, הוא פשוט קפא, ונפל והתעלף..

החייל שבא להחליפו, מיד קרא לחבריו, ויחד נשאוהו אל המחנה והחיו בחזרה את נפשו.

לאחרי שחזר לעצמו, המפקד הגיע לבקרו. כולם היו בטוחים שהוא עומד להעניק לו אות הצטיינות על כך שלא נטש את משמרתו.

אך המפקד הגיע אליו, ו... נזף בו קשות! "איך יכול להיות שחייל של הצאר יקפא??? עצם העובדה והמחשבה על כך שהוא עומד וזוכה לשרת בצבאו של הצאר, צריכה לחממו!". כך זעק המפקד, ויצא.

אתם מפנימים? מה קורה פה? חייל מוסר את עצמו וזה מה שהוא מקבל? כזאת נזיפה?!

אבל כן! בדיוק כן! הוא צריך להתחמם ומעצם המחשבה שהוא זוכה לשרת בצבאו של הצאר!

אנחנו זכינו להרבה יותר מזה, אנו זוכים לשרת בצבאו של הרבי, הרמטכ"ל הגדול מכולם! עצם המחשבה על זה אמורה להלהיט אותנו לפחות כאילו אנחנו ליד מדורה. כי בנו צריכה לבעור המדורה שתדליק את כל העולם!

חיילים, צאו לתהלוכות ותדליקו את כולם שיפעלו להכריע ולפעול גאולה נאו!

שלכם בנחישות תמידית- הסמג"ד האנדי מרינובסקי.

"הוראה הנ"ל.. מודגשת ביותר כאשר נמצאים בסמיכות לימי החופש, שאז רושמים את הילדים ל"מחנות קיץ" למשך כל תקנות החופש, ולכן, צריכים אתם הילדים- לבקש מהורים שירשמו אתכם ל"מחנות קיץ" שבהם תנצלים כל רגע פנוי ללימוד התורה וקיום המצוות.. מבלי הבט על ענינים של חשבונות וכו', יכולה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה- בקרב ממש, ומתוך שמחה גדולה, מכיון שנמצאים ביום שמחתו של רשב"י"

(משיחת ל"ג בעומר תשמ"ג)

עורך: א. פנסון
כתב ראשי: דניאל איש חמודות
עיצוב ועימוד: חסדי מלאך
מעצב משנה: שלום ירושלמי
כתבים: רפי משורר, יהוסף מעלות, זרימן נינוחי, אור אריבער, לוי קרנא, מכריע די וועלט, פולע שמחה, ורדי קשח.
ניהול והפקה: נדיר טיימאאוט
מייל המערכת: nachleforever@gmail.com

ל"ג בעומר ה'תשפ"ג (סביב המדורה, צוות הקעמפ מתוועד תוך כדי אכילת תפוח אדמה חמים וטריים)

~"בר יוחאי נמשכת אשריך שמן ששון מחבריק"~

הסמג"ד מרינובסקי: טייערע חבר'ה, אנו נמצאים באמצע התוועדות עוצמתית של ל"ג בעומר, יום הילולא של רשב"י, איזו זכות!

הגנרל לוי: ותדעו שזה היום הכי קשור לנחל"קעמפ!

כולם במקהלה: מה? מה הקשר? רשב"י ונחל"קעמפ?

המ.פ. שלום: מה הבעיה? קשור מאוד! רשב"י היה במערה 13 שנה, ואנחנו ישנים במערה (שנמצאת בחדר של משרד הפעילות) 13 ימים של הקעמפ!

המ.פ. מיכאל: מה פתאום? אולי אתה ישן כל הקעמפ.. אני תמיד נמצא עם החיילים. קמתי לכל המסדרים אפ' הייתי בכל הארוחות.

המ.ל. מזרחי: תפסיקו לריב, זה מאוד פשוט. רשב"י כתב הרבה תורה, ולמד הרבה הרבה תורה, וגם בנחל"קעמפ כל הזמן רק לומדים.

המג"ד אנקווה: אני דווקא חושב שכמו שרשב"י התחבא במערה, כך כל החילים מתחבאים מצוות המשמעת.

איש הצוות שמואל: טוב מספיק עם השטויות. יש מחר תהלוכה צריך להיות מאוד ממוקדים לא להתפזר, הגנרל לוי אני פוקד עליך לגלות איך רשב"י קשור לנחל"קעמפ בלי למתוח אותנו יותר.

הגנרל לוי: טוב אגלה לכם, רשב"י מאוד קשור למשיח, בדיוק כמו נחל"קעמפ

שקשורים מאוד למשיח-חיים משיח, נושמים משיח, והכל משיח.

המ.ל. אלטין: וואו, נכון! איך לא חשבתי על זה?! רשב"י הרי לימד פנימיות התורה שקשורה במיוחד עם תורתו של משיח, שהרי פנימיות התורה היא מעין תורתו של משיח.

המ.ל. שלום: לא רק זה, גם רשב"י אמר "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מין הדין". תחשבו על זה, "לפטור מין הדין" פירושו ל ה ב י א לנו את משיח ולגמור את הגלות הנוראה הזו.

בואו

נתוועדו!

כמה שיותר, בלי לריב על תקציב עם מנהל הקעמפ..

המ.ל. אלטין: כל עם ישראל יחזור! נוכל לראות את מסעוד ולהגיד לו איזה גיבור היית שלא הסכמת להחליף את שמך מ"מסעוד" ל"ג'לטין"..

המסריט אלרואי: אז הולכים לשיר שיר חדש לכבוד הקב"ה, אני מתאמן מעכשיו..

המג"ד הלל: איזה כיף! נוכל להתוועד כווננוול היום.

המג"ד ווילישאנסקי: חבר'ה, מה קורה לכם, השתגענתם?! על מי אתם חושבים, רק על עצמכם?! כשמשיח יבוא אף אחד לא יחשוב על עצמו, כולם ישבו

המדורה דלקת, התפוחי אדמה מתחממים, והצוות בהתוועדות לוהטת סביב ל"ג בעומר

בביטול עצום וישמעו את התורה שילמד משיח צדקנו בעצמו! יהיה קעמפ שכולו לימוד תורתו של משיח.

(המ.פ. מיכאל לוחש למ.פ. שלום- איך הוא מדבר על אחרים? הוא בעצמו חושב על עצמו; כל הזמן הוא מזכיר "תורתו של משיח", הסיירת שלו לפני שנתיים, והשנה

הסיירת של מנדי בן דוד שלו.. מי ישכח את השיר המפורסם "תורתו של משיח.. הסיירת המנצחת.. כולנו..")

הגנרל דהאן: צודק בהחלט! ונראה לי שבשביל להתכונן, צריך להתחיל ללמוד כבר תורה הקשורה לתורה שמשיח ילמד.

המג"ד אנקווה: אבל איך נדע מה הוא ילמד? נתחיל ללמוד גמרא?

המ.ל. אלטין: בטו שהוא ילמד חסידות, תחשוב בהיגיון, הרי כשמשיח יבוא כולם יקומו לתחייה כולל רבה ורבא, רב אשי, רב נחמן, תנאים ואמוראים שהם בעצ-מם מייסדי הגמרא ויודעים אותה כולה בעל-פה. מה הוא יוכל לחדש להם וללמד אותם?

המ.פ. שלום: אבל גם המייסדים של פנימיות התורה הולכים לקום, רשב"י האריז"ל..

המ.ל. אלטין: כן, אבל פנימיות התורה היא אף פעם לא נגמרת ולא מוגב-לת, ותמיד יש מה להוסיף עוד, עד כדי כך שחז"ל אומרים ש"תורה שאדם למד בעולם הזה, הבל היא לפני תורתו של משיח", אתה קולט שלום? כל מה שיש עכשיו זה כלום לעומת מה שמשיח עומד ללמד!

המג"ד ווילישאנסקי: אז הגענו למסקנה, כמה שיותר חסידות. אבל העיקר לימוד גאולה ומשיח, שהרבי אומר על זה שהיא הדרך הקלה הישרה והמהירה להביא את משיח.

איש הצוות שמואל: קדימה! בוא נפתח דבר מלכות! ושכל חייל יפתח שיעור דבכר מלכות בכיתה, בת"ת, בבית, ובכל המקומות. ובשנה הקרובה כש-נבוא לקעמפ- זה יהיה הרבה יותר גאולתי ומהנה (הרבה בזכות המ.פ. החדשים.. אבל זה עדיין סוד..).

המ"פ שלום מצא את עצמו עד לשורשי
שערותיו במים...

אחרי כל זאת ועוד, הסתיים היום וחזרנו
הביתה מרוגשים לקראת יום שישי
שאחריו מגיע- שבת הנחלקעמפ!

נ.ב. הצהוב ניצחו! "צהוב, צהוב, צהוב.
צהוב מקום ראשון!"

משימות בכל השטח: 3 מקלות, זחילה
מנתחת חבלים, דוכן קולעס, קפיצה על
בקבוק קשור בחבל, קיצר- מה לא..

אחרי פעילות מאתגרת סוחפת וחמה
היה ניתן לזהות בבירור איך הצבע
הצהוב מוביל בתחרות הזאת.

מהצד נצפה הקצין שמואל רטיג כשהוא
מביט ומשפשף את ידיו זו בזו להנאתו..

בסיום החלק הראשון של התחרות
דאג הצוות הטכני לכד ענק של מים
של הטכני קייץ. המפקד דרש מאיתנו
לשתות, והדגיש "מי שלא שותה בפה
שותה בווריד" במנגינה הידועה.

בסוף עלינו לתפילת מנחה בה השקענו
את הכל (או הקול) בשביל הבול מהרבי.

ירדנו למסדר סיום היום, בו הוכרזו
הזוכים לשלב הראשון של היום קולעס,
**והוכרז הזוכה בבול מידי הקדושות של
הרבי מלך המשיח- החייל מוטי ברגר.**
והסיירת שזכתה מטעם משרד הפעילות
הייתה של קולט וקולטון.

יצאנו הביתה לנוח, לאגור כוחות
ולהתכונן לשלב המכריע ביותר ביום-
"טורניר הקולעס!"

בצהריים חזרנו לטורניר האדיר- היה
פשוט מדהים לגלות שהמגדי"ם יודעים
לרוץ! המ"ל יודעים לעשות שכיבות
שמיכה! היה פשוט תחרויות מטורפות!

הרצ"ט מעודה הפגין את מקצועיותו
בזינוק תוך כדי גילגול מעל חבל ישר
למזרון, והמפקדים בריצה עם כדור בין
הרגליים.

אבל עיקר העיקרים היה המסלול
הרטוב... את ההדגמה
ביצעו צוות הטכניקייץ,
המסלול שהתחיל בהליכה
על שולחנות, ישיבה על
כיסאות, טיפוס על סולם,
זחילה מתחת לחבל,
קליעה לסל, ו... הופ! ראש
לתוך מים וריצה עד לסוף
המגרש! זה היה מפוצץ
מצחוק! בעיקר השלב בו

יום חמישי כ"ב מנחם אב- "יום קולעס!"

הפעם ישנתי טוב.. השמועות אומרות שצריך
המון כוח ליום הקרוב בקעמפ הטוב בעולם..

השעה הייתה 8:30, הייתי כבר לבוש עם חולצת
ההוייפצאן היוקרתית שהצלחתי לקנות בהון
רב ב"קרעטשמע", וכמובן שהתג לא ירד ממני
(כי המ"פ שלום אמר שאסור להוריד), ממילא
כשהלכתי לישון הוא נשאר עלי..

כמו כל נחלא'י טוב, אני גר דקה ממתחם
הקעמפ- אז הגעתי ב-8:31 לשער שבדיוק נפתח
לרווחה, וכל החיילים שאטו פנימה במהירות
לכיוון הסיידר השכם ב-7:00.

המ"ל האגדי מאיר אלטין סיפר לנו בצחות
ובהטעמה מיוחדת עניין חזק בענייני גאולה
ומשיח, וכולנו הקשבנו בהנאה רבה. בעודי
מרותק למצגת היפיפיה שהופיעה על המסך,
נשמעה ההוראה הידועה מהסמג"ד מרינובסקי-
"קדימה! הגיע הזמן לסיים, ומיד יורדים בזריזות
למסדר!"

נעמדנו בטור מדויק- והגנרל נכנס בעודנו
מצדיעים למלכנו הרמטכ"ל.

הפעם נבחרתי סוף סוף לומר פסוק (אחרי מלא
זמן של חפירות למפקד..). נאמרו הפסוקים,
הוכרזה ההכרזה הקדושה. במסדר הכריז המ"ל
מזרחי על "מצטיין היום" שיקבל בול מהרבי.
והמ"פ שלום על הסיירת שתצטיין הפעם ותקבל
כרטיסי גירוד לכל הסיירת. ולאחרי זה הודיע
הגנרל הקשוח: "היום יתקיים "יום קולעס",

הזהירות וההשגחה היום תוכפל, אז נא להקפיד
ולשים לב להוראות הצוות", הודיע כמה כללים
ולאחר מכן שוחררנו לתפילה.

בתפילה היה אש בעיניים- כזאת שלא נראתה
בנחלקעמפ כבר במשך יום שלם!! (אתמול היה
טיול..)

התפילה הסתיימה בחלוקת ההכרזות לסיירות
המצטיינות ע"י הגנרל, ובסימון המג"ד אנקווה
יצאנו לזמן הלימודים.

בלימודים קיבלנו עוד 3 מדבקות לאלבום
המיוחד, וזה הרים את הלימוד לרמה אחרת
לגמרי.

ברגע שהגיעה הסמג"ד גינדי יצאנו למגרש
לכבוד "היום קולעס" האתגרי שמחכה לנו.. על
מבנה האולם ספורט היו מחוברים 3 גלילים
בצבעים שונים מחוברים לחוט, זה הכניס
אותנו לאווירה של תחרותיות ומלחמה.. למתחם
השולחנות (שמישהו קרא לה "במה") שמתחת
לגלילים נכנסו שלושת המ"פ עם כובעים אדומים
ומכובדים וגלימה מפוארת מבד איכותי ביותר.

המ"פ מיכאל בקולו העבה פתח בתידרוך: "אנחנו
מתחילים ביום קולעס, בואו נקבל את נציגי
הקבוצות!" נשמע רעש מחריש אוזניים מכיוון
הבניין, ובמהירות הבזק ירדה לה עגלת חנויות
עטופה בכל צבעי הכחול האפשריים וממנו זינק
קצין הקבוצה הכחול- עבאדי.

"הירוק" הפתיעו והגיעו עם הקצין אוריאל על
ספה ירוקה. ו"הצהוב" שכיכבו עם כניסת הקצין
רטיג על מריצה צהובה מכל כיוון.

התידרוך הושלם, ולאחריו רצנו לחפש דוכני

שנת הצלחה!

חודש אייר

המערכת משגרת ברכת מזל טוב לחיילים ומפקדים שיום הולדתם חל בחודש אייר

כל חייל שמשום מה לא מופיע כאן או שהתאריך כאן הוא לא התאריך הנכון של יום הולדתו, מוזמן לעדכן זאת במייל המערכת (NACHLEFOREVER@gmail.com), ובע"ה יופיע תיקון בעלון הבא.

ארי גרשוביץ	א	מנחם מענדל יזדי	א
מענדי חדד	א	ברוך שולם טייכמן	ב
נהוראי טוביה גרינברגר	ג	שלום דובער אוריאן	ג
שמואל דמארי	ד	איתי גולומב	ג
יוסף יצחק לדיוב	ד	דניאל כהן	ג
אלחנן שמואל חביב	ה	אריה קאפלושניק	ג
בניהו מימון דלויה	ט	לוי יצחק מזרחי	ד
אליהו כהן	י	שניאור זלמן אהרון	ה
דוד ליכשיץ	י	שניאור קוזלינר	ו
חיים קאימוב	י		
יגל יצחק יוסף	י"א		
מנחם מאיר פרידקיס	י"ד		
מיכאל לנג	ט"ז		
מענדי ברקו	ח"י		
שמעון אלעזר דרוק	ח"י		
שמעון ישראל לוי	ח"י		
חיים מיכאל אסרף	י"ט		
מנחם מענדל סגל	י"ט		
מנחם מענדל טויל	כ'		
ישראל אריה לייב לוזון	כ'		

הצוות המסור:

איש הצוות שמואל מנגמי ----- ט'
 המ.פ. שניאור סגל ----- ט"ז
 המפקד יוסף חיים שאער ----- כ"ז

ההחלטה טובה שקיבלתי לראש יום הולדתי היא להכיא מניחום 50 ילדים חדשים לפארק של תהלוכת ל"א כעומר אצל הרבי.

על השלישי החלטתי לשמור בכל מחיר, בטכסיסי קרב מיוחדים ברחתי מכל מכשול וממש הרגשתי מכריע אמיתי!

וכמו תקיעת שופר, נשמע קולו של המ"פ מיכאל לעצור. ופה, החלפנו תפקידים.

התחלנו לרדוף אחרי המפקדים- בוום! פיצוץ, הצלחתי! ולפתע מולי צצה דמות המפקד שלי, ונעלתי עליו. ותוך דקות ספורות הכרענו אותו ב"בום" של ניצחון!

ניצחנו! המפקדים הובסו!

צוות החיילים המכריעים הוזמנו לשתות מים ממכל המים הענק והשחור של רשות הטבע והגנים, אהה.. סליחה, של הטכניקייץ.

פתאום צצו צוות משרד הפעילות בבקשה מכל בעלי חולצות ודגלי ההוייפצאך לבוא לתמונה, רצתי המהירות לתמונה ההיסטורית- הרי סוף סוף גם לי יש חולצה..

ומתוך הכרעה עמוקה נעמדנו למסדר קצר יחד עם החיילים הצעירים מגדוד קש"ר שיצאו הביתה עם שעונים בצורת 770 מעוטרים באבני חן עדינות ומרהיבות.

בסופו יצאנו הביתה להתארגן לכבוד שבת, ובעוד שעות בודדות נחזור שוב. יוון, כמה שאני כבר מחכה לזה, אני לא מסוגל לתארו!!!

על מה היה בסוף באותה שבת שלא תישכח מליבי לעד- ביומן הבא..

יום שישי כ"ג מנחם אב- ערב שבת נחלקעמפ התשפ"ב!!!

היום קמתי מרוגש.. ידעתי שהיום בלילה יחול שבת, אבל לא סתם שבת- אלא שבת קעמפ! ולא רק שבת קעמפ, אלא שבת נחלקעמפ!!!

יצאתי לכיוון השטח, והפעם הופתעתי- השער פתוח לרווחה ואין אף אחד בחוץ! תוך כמה שניות הבנתי- סיידר השכם התחיל כבר! רצתי בזריזות ל770 לתפוס את הדקות האחרונות לפחות..

יחדנו למסדר בוקר ואחריו עלינו לתפילת שחרית מיוחדת, אווירת ערב שבת נחלקעמפ הורגשה..

בסיום התפילה ניגשנו ללימודים בהם הרווחנו מדבקה נוספת לאלבום שלנו, לאחר מכן יצאנו לפעילות.

הציליה הייתה עמוסה בחיילים תוססים. בלונים ענקיים חילקו המ"פ למפקדים. והמ"פ הכריז: "כעת החיילים יקבלו בלונים שעליהם יצטרכו לשמור שלא יבואו השלוחים של.. (=המפקדים).. ויפוצצו להם אותם". המפקדים חילקו לכולם בלונים ונכנסו לפעולה..

במרדף ענק לפיצוץ הבלונים- ולכל מקום שלא רצים, גם המפקדים בעקבותיך.. תוך כדי ריצה טרופה נשמע- בוזום! בלון 1 מתוך 3 הוכרע והתפוצץ..

וכך השני..

כותרת הכתבה היא "האדומים". למי הכוונה "האדומים"? - זאת לא אוכל לגלות לכם כרגע.... אולי בהמשך הכתבה תבינו על מה אני מדבר. ובכן, נתחיל מההתחלה.

כ"ג אייר ה'תרע"ג. רוסיה.

על ספסל הנאשמים בבית המשפט "פטרדז'ושה" שבמערב מוסקבה, בירתה של ברית המועצות, יושב אלכסיי בפנים מובכות. את עיניו טח בקרקע, מחפש קצה של חוט אובדיל של פיסת אפשרות של אופן בו יוכל להיטיב את מצבו הקשה. הוא שרוי. הוא מנסה, אבל לא מצליח. מנסה שוב פעם, אבל גם עכשיו לא מצליח לחפש דרך מילוט ממנהרת החושך אליה הובל בעל כורחו ועל לא עול בכפו.

"בית המשפט!!" - קוטע מזכיר חבר השופטים את קו מחשבתו של אלכסיי, ומטיל שררה באולם רחב הידיים. קהל עורכי הדין, הצוות מאחורי הקלעים, התובע, הנתבע וכל יתר הקהל הצופה בדיון ההיסטורי, נעמד על רגליו בהתאם לתקנון בית המשפט. לבו של אלכסיי מחסיר פעימה. זהו זה. יכול להיות שזה הסוף.....

הדיון מתחיל בנחת כאשר בוריס שפושניקוב - התובע הראשי - פותח בדבריו. "על כן אני דורש מבית המשפט למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם אלכסיי על בגידה במולדת ובגידה גסה ונוראה באמא רוסיה האהובה"..... - כך מסיים התובע את דבריו.

השופט מאזין לכל מילה ורושם דבר מה בקלסרו. בינתיים, קולם של הסנגורים נשמע בחלל בית המשפט, אך נראה כי אין אוזן קשבת, ובוודאי אין איש שמתייחס ברצינות לטענות הסנגורים.

"למה התעסקתי איתם?", "למה נכנסתי לבוך הזה?" - שוב ושוב עולות המחשבות האיומות במוחו של אלכסיי, אותם מנסה הוא להדוף בחוזקה, אך נראה כי גוברות עליו מחשבות אלו המתיימרות לצייר את גזר הדין הצפוי באמא רוסיה.....

הכניסה. "מצאתי את ההוכחה הטובה ביותר" - זועק האיש בשארית כוחותיו כשהוא לא מפסיק להתנשף ולהתנשף מהמירוץ המטורף.....

"מה בפוך?" - שואל השופט בחוסר סבלנות.

פעם שאלתם את עצמכם למה חולצות המ.פ. בצבע אדום?! וכך גם, החולצות של הוויכצאך שחולקו בקעמפ? ואפילו... גם הבמבה שנמכרה ב'קרעטשמע' של משרד הפעילות גם היא בצבע אדום?!?! * כתבנו לוי קרנא יצא לסיקור נרחב חוצה יבשות - איך הכל התחיל? * מרתק

- "לשון", עונה האיש ולוקח עוד נשימה ארוכה. "האם החלטת להתלוצץ על חשבון בית המשפט הרפובליקני הסובייטי הפדרטיבי הסוציאליסטי הרוסי של אמא רוסיה!?! - שואל השופט ומאיים, "אין זמן לבדיחות! אמור מה מצאת?" פוקד השופט בקול סמכותי.

אלכסיי ממתין באימה ומחכה למוצא פיו של העד החדש, "אולי עוד לא אבדה התקווה" - מהרהר בתוכו פנימה....

"טראאאאאח".... נשמע הפטיש מכה על שולחן השופטים הבכירים. מיד לאחר מכן נשמע קולו של אחד מהם: "פסק הדין"..... המתח משתולל. אלכסיי בקושי מצליח לשבת על כסאו וחש כי עומד להתעלף בקרוב, הסוף נראה כל כך קרוב.....

"הרינו קובעים..." - מתחיל להקריא ראש השופטים את פסק הדין, כשלפתע צעקה עזה ומחרידה מפלחת את חלל האולם.

"עצרוווווו....." - זועק הקול מדלתות

"ובכן, לא בכונתי להתלוצץ רק אמת דיברתי, ואכן בפי יש לשון, האזינו לה היטב ושמעו..." פותח האיש המסתורי ושוטח את סיפורו בפני חבר השופטים:

"שמי גרישא, בן דודו של אלכסיי, נולדתי בעיר קאז'אן שבמחוז טטרסטן לאבי - פטרוב, ולאמי - מאנשה. היו לי חיים טובים ומלאי הרפתקאות. כששמעתי על התביעה של אלכסיי, שכביכול אלכסיי גילה שהוא חובב את הצבע הירוק ולא את צבא האדום שהוא חלק משמו של הצבא האדיר "הצבא האדום" של רוסיה ובצבעו הדגל המפורסם, קראתי על התביעה והרגשתי משהו מוזר. לא יכול להיות. פשוט לא יכול להיות שידידי וכן דודי אלכסיי אינו חובב את הצבע האדום. חיפשתי ראיות למכביר, ורק היום לפני כמה שעות מצאתי את הראיה הניצחת, נסעתי במהירות לעיר הבירה והנה היא כאן בידי.

החפץ המרובע והמרשרש מורם אל על בידיו של גרישא, ידידו של אלכסיי, אך אף אדם לא מצליח לזהות הכתוב באותיות שפה זרה על העטיפה. "זוהי במבה" - מסביר גרישא. "ולא סתם במבה...." ממשיך ומסביר, "במבה אדומה. פשוט אדומה. רק אדום." סיים גרישא את דבריו. לבינתיים, פניו של אלכסיי גם הם הופכות להיות אדומות ועוד יותר מהבמבה, עד שפותח ראש השופטים בהקראת פסק הדין החדש.

"שמענו את טענות הצדדים, וראינו את הראיות, ובכן, ההחלטה שהתקבלה פה אחד היא: הקלה משמעותית בגזר-הדין של הנאשם שיסתכם בשלושה סעיפים: א. על הנאשם נגזרים גלות למשך שנתיים עם עבודת פרך. ב. הנאשם בשנתיים אלו יוכל לאכול אך ורק מהבמבה האדומה, על מנת להוכיח שאכן הוא אוהב את המאכל האדום. ג. הנאשם מוכרח יהיה להשתמש אך ורק בבגדים אדומים ולהיות בסביבת אנשים עם לבושים אדומים.

כ"ט אייר ה'תרע"ג. ירושלים. משרד הקליטה והעלייה.

אל המשרד הנקי והמצוחצוח נכנסים זוג עולים

לא תאמינו מה גיליתי!!! כשהגעתי לבית שלי שבוע
שעבר, פתחתי לתומי את הדלת הכי גבוהה בארון,
שבחיים לא פתחתי, וגילית שם מכתבים שסיקרנו
אותי, התחלתי לקרוא וראיתי שיזה מכתבים ששלח
דוד שלי כשהוא היה צעיר, לא יכלתי לעזוב את
הדפים עד שגמרתי אותם עד הסוף! לכבוד ל"ג
בעומר, שבו גובר העניין של אהבת ישראל, אני
משתף אתכם כאן במכתבים הנדידים האלה.

ב"ה, יום חמישי ד' אייר התשנ"א.

שמוליק בן דודי היקר!

מה שלומך?

בכל הימים האחרונים, ממש חיכיתי לרגע בו
אמצא את ההזדמנות לשבת ולכתוב לך קצת
ממה שהתרחש כאן ב770 בימים האחרונים,
אלא שמרוב אירועים והתרחשויות, פשוט לא
מצאתי זמן... בסוף כבר לא יכלתי להתאפק
עוד והתיישבתי עם דף ועט על יד השולחן
בחדר כדי לכתוב לך כמה מילים..

בטח כבר שמעת על השיחה של הרבי בליל
שישי האחרון, אור לכ"ח ניסן. ולמרות זאת,
אני רוצה לתאר לך איך אני הרגשתי, בזמן
של אמירת השיחה המרטיטה
והנדירה.

אתחיל מהתחלה. כמו בכל
יום, הגעתי להשתתף
בתפילת מעריב יחד עם

הרבי ב770. בסיום התפילה, הרבי סימן לפתע
שברצונו לומר כעת שיחה פתאומית!

זה היה בהפתעה מוחלטת, ואף אחד לא היה
מוכן.. מיד המזכירים הכינו את הסטנדר
והמיקרופון, והרבי התחיל לומר את השיחה,
שאני בטוח שלא תמוש מזיכרוני לעולם.
הרבי דיבר על המעלה של הזמן שלנו ועל כך
שהגאולה צריכה להגיע בכל רגע ממש, ואז,
בלי שום הכנה מוקדמת, הרבי "הטיל פצצה"
לחלל האוויר.

הרבי שאל איך יתכן שהגאולה עדיין לא
הגיעה בפועל, ואיך יכול להיות שלאף אחד
לא מופרכת המציאות שמשיח מתעכב ולא
מגיע עוד יום ועוד יום!

הרבי אמר שהוא ניסה לעשות כל מה שהוא
יכל כדי להביא את הגאולה, אך כעת הדבר
היחיד שהוא יכול לעשות הוא למסור את
העניין אלינו ולדרוש מכל יהודי לעשות כל מה
שהוא יכול להביא את הגאולה. בסיום השיחה

הרבי גם ביקש שיהיו עשרה יהודים ש"יתעקשו"
ויעשו הכל כדי להביא את משיח בפועל.

ככה נגמרה השיחה המיוחדת, ומיד אחר כך, כולם
התחילו לצעוק "עד מתי" בקול גדול. הרבי חילק
לכל אחד ואחד דולר לצדקה וחזר לחדרו הק',
אבל כמובן שאז רק התחיל הבלאגן ב770. אף
אחד לא חשב ללכת הביתה, כמובן, כולם שמעו
שוב ושוב את ה"טייפ" עם ההקלטה מהשיחה,
ואחר כך התוועדו וניסו להבין מה בדיוק הרבי
רוצה שנעשה כדי שביא את הגאולה. גם אני
נשארתי ב770 כמה שיכלתי, אבל כשאבא ראה
איך העיניים שלי נעצמות פעם אחר פעם, הוא
שלח אותי הביתה לנוח מעט..

למחרת בכיתה האווירה היתה שונה לגמרי, כולנו
דיברנו רק על השיחה המיוחדת שהרבי אמר
ועל התפקיד המיוחד שהרבי נתן לנו. כשנגמרו
הלימודים לא הלכתי הביתה כמו בכל יום שישי
רגיל, אלא הצטרפתי לכמה בחורים שיצאו
בהתלהבות ל"מבצע תפילין" כדי להביא את
הגאולה, כמובן שבמבצעים דיברנו עם כל יהודי
שפגשנו וסיפרנו לו על מה שהרבי אמר, ולקחנו
אתו החלטות טובות כדי להביא את משיח צדקנו.

ב"ה. יום חמישי י"א אייר התשנ"א.

הערשי בן דודי היקר!

קודם כל - ממש שמחתי לקבל ממך את המכתב
המרתק על כל מה שקרה ב770 בימים האחרונים,
כמובן שכולנו כבר שמענו על כל מה שקרה
אבל בכל זאת, היה מיוחד לקרוא את הרגשות
המיוחדים שלך.

אני יכתוב לך קצת ממה שקורה אצלנו כאן,
בארץ הקודש, בעקבות השיחה המיוחדת של
הרבי.

אנחנו שמענו על השיחה ביום שישי בבוקר,
וכמובן שמיד כולם "קיבלו הלם" מהדברים
המיוחדים שהרבי אמר. גם אצלנו, כולם יצאו
למבצעים ודיברו עם כל מי שאפשר על הגאולה.
במוצאי שבת היה ב"בית מנחם" כינוס חירום
מיוחד, על מנת לדון על דרכי הפעולה להבאת

גם בשבת האווירה לא נרגעה. כולם חיכו
להתוועדות של הרבי, מתוך תקווה שהרבי
יסביר מה בדיוק אנחנו צריכים לעשות כדי
להביא את הגאולה. באמצע ההתוועדות, נעמד
אחד החסידים וצעק בקול שצריך שהרבי יגזור
שהקב"ה חייב להביא כבר את הגאולה, אבל
הרבי אמר שכעת העבודה שייכת לכל יהודי
ויהודי, ולא רק לצדיקים ויחדי סגולה, ולכן כל
אחד ואחד צריך להוסיף בתורה ומצוות, מתוך
ציפייה ותשוקה לגאולה בכל רגע ממש. שמעתי
שגם בחלוקת הדולרים ביום ראשון היו כמה
אנשים שביקשו מהרבי שהוא יביא את הגאולה,
אבל הרבי אמר שוב את מה שהוא אמר בשבת
- שעכשיו העבודה להבאת הגאולה שייכת לכל
אחד ואחד.

בטח גם אתם - בארץ הקודש - שמעתם על
השיחה של הרבי ואתם עושים הכל כדי להביא
את משיח בפועל, אני ישמח אם תכתוב לי קצת
ממה שקורה אצלכם.

מחכה ופועל לגאולה,

הערשי, קראון הייטס.

המשיח. באמצע הכינוס, אחד הרבנים לקח
את המיקרופון והכריז שצריך לכתוב פסק דין
שמשיח (מי שכל סימני הרמב"ם מחייבים שזה
הוא ולא אחר) חייב להתגלות ממש עכשיו! היה
רעש גדול בבית הכנסת, ובסופו של דבר כמה
רבנים שהשתתפו בכינוס כתבו פסק דין וחתמו
על כך שמשיח חייב להתגלות נאו ממש!

שמעתי שמיד לאחרי הכינוס יצאו כמה שלוחים
ל770, להביא לרבי את הפסק שחתמו הרבנים.

זה בעיקר מה שקרה אצלנו בשבוע שעבר,
בנתיים הספקנו לשמוע על השיחה המיוחדת
שהרבי אמר בשבת האחרונה על לימוד עניני
גאולה ומשיח והדברים המיוחדים שקרו
בהתוועדות, ועכשיו כולם לומדים המון עניני
גאולה ומשיח. אני ישמח אם תוכל לכתוב לי
מכתב בחזרה ולספר בדיוק את כל מה שקורה
עכשיו ב770.

ניפגש תיכף ומיד בגאולה האמיתית והשלימה,

שמוליק, כפר חב"ד.

סודות

מפנקסו של המ"פ סגל

צרו מכתבים נדירים שחושפים סודות מסעירים מחודש
אייר הכי משמעותי שהיה בהיסטוריה!

היום! לפני..

חודש אייר

81
שנה

189
שנה

ב' אייר
התחלת כתיבת ספר התורה לקבלת משיח צדקנו.

הידעת?
בתחילה תכנן הרבי הרי"ף לכתוב את הס"ת באופן פרטי ואישי, אך לבסוף מטעמי אהבת ישראל, החליט לשתף בזה את כל בניו, שלכלם יהיה חלק בס"ת של משיח.

ב' אייר
יום הולדת אדמו"ר המהר"ש

הידעת?
כשהיה הרבי המהר"ש ילד והראה בקיאות מרשימה בלימודו עד שמלמדו התפעל, הגיב על כך אביו- הרבי הצ"צ: "מה הפלא, הרי הוא נולד בתפארת שבתפארת!".

74
שנה

71
שנה

כ"א אייר
יסוד כפר חב"ד ע"י כ"ק אדמו"ר הרי"ף.

הידעת?
בזמן יסודו, שלח הרבי הרי"ף ספר תורה בשבילם, וצירף מכתב בו כתב, ששולח ספר תורה זה, כדי שתמיד יזכרו שמה שנעשה בכפר, צריך להיות ע"פ הוראות התורה עד לביאת משיח צדקנו!

י"ג אייר
הסתלקות הרב ר' ישראל אריה לייב שניאורסאהן, אחיו של הרבי.

הידעת?
מספרים שכאשר היה שקוע בלימודו גם שהיו קוראים בשמו, ואף פעמים רבות- לא היה שומע מרוב התעמקותו..

לחיות עם הזמן

התאריכים שאיתם אנחנו חיים

שיחה.. במשך כל היום תוכל למצוא בחורים, חסידים מבוגרים, ואפילו אנחנו - הילדים חיילי צ"ה, שיושבים ולומדים עניני גאולה ומשיח, במיוחד מהשיחות של הרבי.

בזמן של "חלוקת המשקה" בסוף באותה התוועדות, קרה גם משהו מאוד מיוחד - אחד החסידים נעמד ולקח משקה בשביל הפעולות שיעשו בכל העולם להבאת הגאולה, ובסוף הכריז מול הרבי הכרזה שזיעזעה את כולנו ואת כל העולמות, וגרמה לנו להבין שכעת מתרחשת ההתגלות! באותה התוועדות, הרבי אז לא הגיב, אבל ביום שני האחרון הרבי חילק חוברת מיוחדת בשם "דבר מלכות" עם שיחות בעניני גאולה ומשיח ובזמן החלוקה הרבי עודד את אותה שירה בידו הקדושה!

שמוליק, אנחנו נמצאים בימים היסטוריים ומיוחדים, ימי ההתגלות של מלך המשיח! אלה השלבים הראשונים של הגאולה האמיתית והשלימה!

כולנו כאן לא מפסיקים לדבר ולחשוב על הגאולה האמיתית והשלימה והאירועים המיוחדים שקורים כאן כל הזמן, אני בטוח שלמרות שאתה נמצא קצת רחוק, בארץ הקודש, גם אתה לא פחות חי ושקוע בכל רגע בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה!

ניפגש ממש עכשיו בבית המקדש השלישי, הערשי, קראון הייטס.

ב"ה. יום שלישי ט"ז אייר התנש"א.

שמוליק בן דודי היקר!

לחיים! שהחיינו וקיימנו לזמן הזה!

מרוב אירועים היסטוריים ומיוחדים שקרו כאן בשבוע האחרון, אני אפילו לא יודע מאיפה להתחיל.. נראה לי שאני פשוט ינסה לעשות לעצמי קצת סדר ולהתחיל להתחלה! □

כמו שכתבת לי, באמת הגיעו לכאן השלוחים עם פסק הדין שמשיח חייב נאו להתגלות, הם הגישו לרבי את הפסק המיוחד לפני שהרבי נסע להתפלל באוהל, והרבי קיבל מהם את הפסק דין בחיך ואמר להם "ישר כח"!

כולנו ממש התרגשנו ששמענו על זה, אבל זה ממש קצת לעומת כל מה שקרה מיד אחר כך.

7707 היתה אסיפה מיוחדת שבה הקימו את ה"מטה העולמי להבאת המשיח", זה מטה מיוחד שיארגן פעולות מיוחדות בכל העולם כדי להביא את הגאולה האמיתית והשלימה. כמובן שגם באסיפה הזאת דיברו על כך שיש לנו משיח, והוא נאו ממש מתגלה, וכולנו חתמו על פסק שבו אנו מקבלים עלינו את עול מלכותו של מלך המשיח כדי שיתגלה נאו ממש. למחרת הרבי הוציא תשובה על החתימות עם הסכמה ועידוד!

כמו שבטח שמעתם בארץ, בכל השבתות האחרונות הרבי מדבר בהתוועדות רק על הגאולה האמיתית והשלימה! לפני שבועיים, בשבת פרשת תזריע מצורע, הרבי אמר שה"דרך הישרה" להבאת הגאולה היא לימוד עניני גאולה ומשיח בכל חלקי התורה! אתה בטח יכול לדמיין מה הולך כאן מאז אותה

סודות

מפנקסו של המ"פ סגן

מאור את שמו פ"מאור"
ל"מאיר" ג'לטין.

ובאמת, לאחר
כשבועיים ימים קיבל
את האישור המיוחל אך
יחד עם האישור המצורף
במעטפה הייתה הזמנה
הפחייבת אותו לבוא להיכל הפלך לפני
ציאתו.

בלב נפחד אך נחוש ניגש בלית ברירה אל
ארמון הפלך, כשהגיע היה מאיר בטוח
שהפלך יציק לו, אולי ירצה לעכבו אצלו
עוד תקופה כעונש או אולי לחוטפו שוב, אך
בשביל הדיי קעמפ בנחל'ה היה מאיר מוכן
למסור את נפשו כפשוט ממש!!!

כמה הופתע מאיר (מאור) לגלות שכל מה
שרצה הפלך לא היה כי אם רק לדעת מהי
סיבת רצונו של מאיר לצאת...

סיפר לו מאיר את כל הסיפור ואז אמר לו
הפלך: למה לא אמרת קודם? הייתי חוסך
לך את כל הכאב ראש כי אצלנו במפלכה
ישנה מסורת מדור לדור, ומפלך לפלך אשר
כל הבקשות למען הדיי קעמפ בנחל'ה לא
מסרבים..

הוא הוא מאיר האגדי המוכר לכולכם מן הדיי
קעמפ האחרון (וכנראה גם הקרוב, פרטים
בהמשך
אי"ה)...

אגב, מי שצריך שטיח מבית משפחת ג'לטין
אפשר להתקשר למזכירות משפחת ג'לטין
במספר - 026457770.

(שימו לב! שעות הפעילות הן: ימים א-ה: אין!
יום ו': רק ביו השעות 15:00-14:00 בלבד!).

לביתו. ומאז התפרסם שמו,
כאחד שלא נרתע משום דבר,
ועמד בתוקף ובעקשנות על דברי
הקב"ה ותורתו.

תקופה קצרה לאחר מכן, הגיע
לעיר הבירה של תוניס כרוז
והודעה בפיו: מחפשים מנהל
לימודים לדי קעמפ הגדול
בעולם. בנחלת הר חב"ד. כמובן שכזה חייב
להיות מוכשר וחסיד ביותר ואף בקיא בכל
מקצועות וחדרי התורה, תמים שאינו מתפעל
משום דבר ומוכן להכריע בכל מצב שהוא את
העולם לגאולה.

מאור שלנו, במיוחד לאחר הסיפור של
החטיפה, היה הבחור המתאים ביותר לתפקיד
זה ואביו הסכים והחליט לשולחו לשם למען
יצליח וישפיע שם על כל הילדים הצדיקים,
שגם הם ילמדו מענו דוגמא וכריעו את
העולם לגאולה.

אך כאן צצה לה בעיה, כל אדם שרצה לצאת
מתוניס צריך היה לבקש את אישור הפלך
לזה. ובהגיע שמו של מאיר שלנו אל היכל
הפלך לא הסכים כלל וכלל לאשר למאיר
שלנו לצאת מתוניס - בטח כבר הבנתם
למה... היה זה בגלל שסירב 3 שנים לפני כן
להיות לפלך לילד, והפלך החליט להתנקם
בו אישית...

אך מאור שלנו - על הדיי קעמפ בנחל'ה לא
וותר, כיוון שידע שזה הרצון של הרבי, וכך
אפשר להכריע את העולם כולו לגאולה, על
כן הוא ניסה ללחוץ ולהפעיל קשרים אך ללא
הועיל. לאחר חודשים של נסיונות הפלך
הוכרע ואמר הפלך לאביו של מאור שמוכן
הוא לאשר זאת אך בתנאי שמאור ישנה
את שמו. משום שאם ידעו שמאור ג'לטין
שסירב לפקודת הפלך - להיות ילדו -
קיבל הסכמה מהפלך לצאת - תהיה זאת
השפלה למפלכת הפלך.

בלית ברירה הסכימו האב ובנו שישנה

4 עובדות שלא ידעתם על המ"ל אלטין

1. מאיר התגורר בתוניס כ-16 שנה.
2. מאיר צאצא של רבי חיים פלאצ'י זצ"ל.
3. משפחתו עלתה ארצה לפני כשבועיים ומתגוררים כיום בנחל'ה.
4. גנרל בקעמפ הקרוב.

נתפסו בכוונת

דמויות מהקעמפ, כי - צוחק מי שצוחק אחרון..

ג'לטין.

מאור היה ילד חכם, אך גם עזר לאביו
בייצור השטיחים - ידי אומן היו לו למאור.

יום אחד אירע מעשה שזיעזע את כל
הקהילה היהודית בעיר - פלוגת חיילים
חמושים הגיע, וחטפו את מאור מביתו,
ל-ארמון הפלך!

הסיבה לכך הייתה מפני שלפלך לא היו
ילדים, והוא היה צריך ילד חכם שיהיה
ילדו וברבות הימים אף יירש את כסאו.

מאור שלנו לא התפתה ודווקא שם בארמון
הפלך לפול כל הפיתויים המזהירים ופול
כל הניסיונות גילה מאור תעצמות נפש
שפעולם לא הכיר - הוא סירב בתוקף

להיות
בנו של
פלך גוי.
וב"ה
אכן
לבסוף
ל
א
נותרה
ברירה
בידם,
והם
שלחוהו
בחזרה

מעשה במשפחה תוניסאית בעלת
אמצעים רבים שאלפי דונמים של
קרקעות כללו שטחי בתיהם

ושדותיהם, פירות לרוב, חנויות ושווקים
גם כן היו פנת חלקם. אופרים שבכל
האזור אין אדם עם רבע

מעמונם!

אך אל תטעו, משפחה זאת היתה גם כן
משפחה של גומלי חסדים בלתי נלאים.
כל קבצן רעב, כל

הנזקק להלוואה, היה מגיע לאבי
המשפחה והיה מקבל מענו סכום כסף
נכבד המספיק לו ולבניו עד

עולם.

בטח אתם שואלים את עצמכם מהיכן
היה להם כל כך הרבה כסף?

אז ככה: אבי המשפחה היה בתחילה
מוכר כעכים בשוק, לאחר זה היה מוכר
תרנגולים, עיזים, פרות.

עד שהתחיל לסחור בשטיחים ולא רק
לסחור אלא היה לו גם מפעל לייצור
שטיחים.

והיה היום ונולד לו ילד ויקרא שמו
בישראל מאור לבית משפחת ג'לטין,
ובקיצור, מאור

עניי שמיא

מספר חיילים: 20

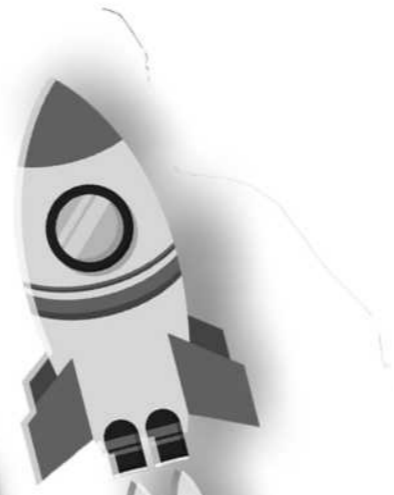
המפקדים המכריעים: יוסף שמחה כרמל, שמעון סוחייק.
מקור שם הסיירת: על שם המפקדים שמעיפים את החיילים עד לשמיים מרוב הנאה.

א' בגולה

מספר חיילים: 14

המפקדים המכריעים: אייל גורנשטיין, דובער דייטש.
מקור שם הסיירת: מהאות הראשונה של המפקד אייל, והמפקד דייטש הסביר שמוכרחים לקשר לגאולה אז נגיד שזה א' בתוך הגולה ויוצא גאולה..

בזאת, אנו רוצים לחשוף את צוות המפקדים המנצח, שרק בזכות התמסרותו והשקעתו העצומה בחיילים, הקעמפ הצליח בגדול, והגיע לרמות גבוהות שלא נראו בשום מקום ובשום שנה.

שימו לב! התמונות והעובדות המתפרסמות בכמה זו, הם אישיים ואינם ניתנים להשגה כלל. וניתנו למערכת "נחל'ה פור-אבר" בבלעדיות מוחלטת.

והנה הם כאן לפניכם; קבלו אותם- צוות המפקדים האחד והיחיד של נחל'קעמפ ה'תשפ"ב:

משיחי

מספר חיילים: 19

המפקדים המכריעים: מנחם מענדל קופצ'יק, מנחם מענדל רותם.
מקור שם הסיירת: החיילים לא מפסיקים לדבר על משיח 24/7 (בעיקר בזכות המפקדים הנדירים) גם כשמבקשים מהם ללכת לישון הם מתעקשים ומסבירים שהם לא יכולים כי הם מוכרחים להכריע...

צוות המפקדים המנצח של

גדוד קש"ר

ניצוץ משיח

מספר חיילים: 13

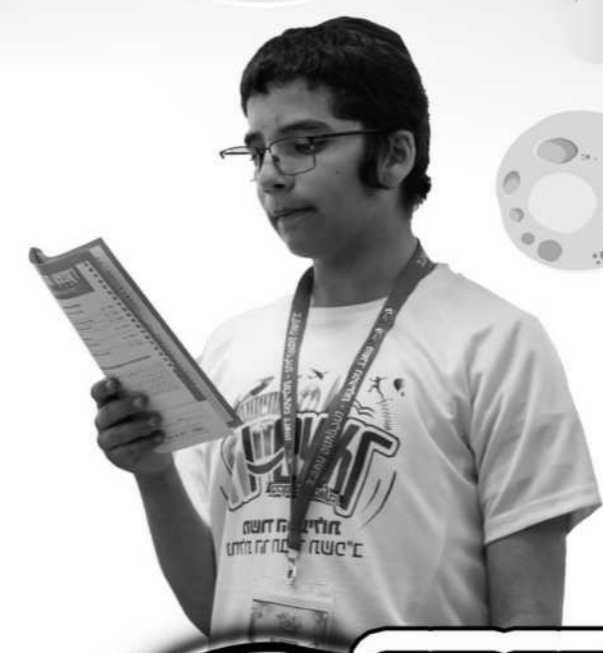
המפקדים המכריעים: מנחם מענדל דניאל, שיר חדש קדר.
מקור שם הסיירת: אחרי שהחיילים שיחקו באש והמפקדים הסבירו להם שזה מסוכן מאד, וצריך להדליק אש מסוג אחר- אש של משיח, נקראה הסיירת "ניצוץ משיח".

הדרך הישרה

מספר חיילים: 19

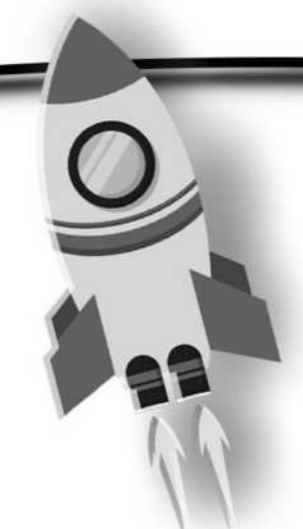
המפקדים המכריעים: מנחם מענדל ברנשנטיין, מנחם מענדל גלייזר.
מקור שם הסיירת: הם התבלבלו הרבה בטיולים בדרך הנכונה, אז העבירו להם קורס מזרז והם החליטו שמהיום הם יקראו "הדרך הישרה". וככה הם בטוח יביאו את הגאולה.

העולם מוכן

מספר חיילים: 17

המפקדים המכריעים: יוסליה לוי, דובער קוט.
מקור שם הסיירת: המפקד יוסליה כמעט נהפך למנהל לימודים רשמי כדי להכין את העולם כולו לגאולה, ורק אחרי שהמפקד קוט שכנע אותו שהעולם כבר מוכן, הוא הסכים להשקיע את כל כולו בחיילים נבחרים כדי שיהיו בשורה הראשונה בקבלת פני משיח. ולזיכרון נשאר השם "העולם מוכן".

הקדלה

בסופות המדבר

פרק 6:

תקציר: משפחת שמוע מגיעה למעמד ה"הקהל" בירושלים. שם מגלים יהושפט וחבירו הטוב עמינדב מזימה שפילה של חבורת שודדים לגנוב את ספר התורה של המלך במהלך מעמד ההקהל. הם מוסרים זאת למשטרה. צעיר מסוים חוזר למערך המשטרה במטרה לרגל מתוכה לחבורה סודית שפגש, שם נחשון עוצרו באשמת גניבת מסמכים.

ראש הקבוצה הוציא משקו הגדול נרתיק עור גדול מלא בדינרי זהב והגישו אל האדם שמולו. הלה חייך יצא מן המערה שבהר והס' תלק מן המקום כלעומת שבא.

בית הסוהר האזורי. ירושלים.

הצעיר ישב שם מדוכדך. עיניו מושפלות אל הרצפה וכולו מלא עצב. איך הגיע למקום שהגיע? מנער מלא שמחת חיים שרק ניסה לעזור במעט לחייו הבטוחים של האישי היהודי בירושלים, החי את חייו בשקט ובשלווה, נהפכו חייו לסוערים וחסרי שקט.

הוא התפתל בכאבים. האזיקים כאבו לידי, לחצו חזק מאוד. אחרי כמה שעות של המתנה שכל מה שהיה בה זה בהייה חסרת פשר מהתקרה לרצפה לחלון וחוזר חלילה, נשמעו צעדים חרישיים מעבר לדלת. שומר חמור סבר פתח את הדלת והחל לקחתו במ' סדרונות שכבר היו מוכרים לו במעט. הם הגיעו אל הדלת שציפה שיגיעו. דלת המשרד של נחשון.

נחשון הפעם היה קצר וענייני. הוא יוכל לשחררו רק אם יסכים לע' בור צד. לעבוד עבור משטרת ירושלים, יחזור הוא אל החבורה ויפ' על מתוכם עבורו. הוא הסכים בחפץ לב. לאחר סיכום הדברים הוא שוחרר לדרכו עד זמן הביצוע.

נחשון אמנם קצת תמה על הסכמתו המהירה אך את הסיבה האמיתית לכך לא יגלה לו לעולם. הסיבה לכך היא משום שלא ארעה כאן כל שגיאה. 'התכנית מתקדמת בדיוק לפי רצוני!'

הרי ירושלים. שעת ערב מוקדמת.

הם רכבו בדממה זה לצד זה. נחשון אהב את הר' געים הללו של הרכיבה השקיסה עם עוזרו הצמוד עלי בהרים העצומים שמסביב לירושלים. שומעים הם את חיי היערות בפעולה, את יללות התנים וק' ריאות הזאבים השוחרים לטרף ואת רחשי הזוח' לים.

הוא הרהר לעצמו בפרשייה האחרונה. האם שוגה הוא בהכנסת הילדים לסיפור? האם המעיר אכן י ש ת ף

פעולה כנדרש? האם 'שוכני המדבר' יצליחו במזי' מתם השפילה?

לפתע, את רצף מחשבותיו קטעה שאגת קרב אדירה. הוא התנער באחת ומצא את עצמו ואת עוזרו עלי בתוך התקפת שודדים אדירה. סוסייהם היו מהירים וטובים, חרבותיהם המצוחצחות אחר' זאת היטב היטב בידיהם וניכר היה שיודעים הם את מלאכתם. 'שלושה הם' קלט נחשון בזריזות 'נוכל אני ועלי לגבור עליהם בקלות'. הלא מיומנותו של נחשון בקרבות כאלה ידועות היו היטב.

תוך כדי שחרבותיהם מצטלצלות פעם אחר פעם מי בהתקפה ומי בהגנה, וסוסייהם מתזזים מצד צד בניסיון עיקש לגבור - ניתח נחשון במהירות את הנתונים. משהו לא הסתדר לו בקרב האכזרי הזה. ראשית כל נראה היה שידעו בבירור את מי לתקוף, רוכבי מרכבות וסוסים עשירים מהם עברו לפנייהם ולא נתקפו נזכר הוא. אם כן הם היו יעד מדויק.

שנית... טרראאאחחחח!!! ראשון השודדים נפל ארצה מנוצח בקול רעש גדול, לא לפני שזיכה את רגלו של נחשון בחתך ארוך מסכיניו הקטן. נחשון נשך את שפתיו בכאב. רגלו דיממה.

שנית אין הם לבושים בבגדי שודדים רגילים. בדרך כלל שודדים הינם ברנשים השוהים המון בטבע ללא טיפוח מתאים לה זוכה בן הכרך. זה לא מה שראה.... בום!!! המגן האישי שלו התעופף מידו באבחת חרב חזקה מהרוכב משמאל. 'לא נורא, אלחם מעתה ללא מגן' חשב לעצמו. עוד טרם הגיע הזמן שפחד יציף את ליבו.

מולו ראה משהו קצת אחר. שער קצוץ למשעי, בגדים נקיים ואימון מדויק שנראה שנרכש על ידי מקצוענים. זה לא הדמות השודד הרגיל.

ושלישית... הסיבה השלישית העבירה צמרמורת בגוו. הוא לא רצה להרהר בה יותר מידי, זה עלול להרוס את כל הקרב. בקרב - כך חינכוהו - עליך לשמור על קור רוח וללא ערבוב רגשות כאלו ואחרים. אבל... בכל אופן המחשבה הזו התגנבה והזדחלה חרש לליבו... כן, עלי כלל לא הופ' תע מהתנפלות השודדים...

את הפרטים הללו תייק במוחו היטב היטב. כעת עליו להילחם על חייו. ימינה שמאלה, סיבוב קטן ושוב מכה. בדבר אחד היה לו יתרון. בקור רוח שלו. הם נלחמו ביאות אך רגשותיהם התפרצו לכיוונו והוא ידע לנתב זאת לצרכיו.

כששב למשרדו עייף ולאח אחר שהפיל שניים מהם, והשלישי ברח הבטיח הוא לעצמו לברר עד תום מי היו האנשים הללו ומה רצו ממנו.

אי שם בהרי השומרון. לילה.

"הבאתי לך את כל המידע שברשותי" אמר לצ' עיר שהגיע אך עתה בריצה. מתנשף. הצעיר הנהן בראשו מהורהר הוא עד למאוד. "זאת ההזדמנות שלך להוכיח את מסירותך האמיתית למלכנו, אני יודע שכל הסיפור פה מאוד מאוד מסובך וקשה אבל תצטרך להביא את יכולותך אל הסף כדי שאכן תהיה ראוי לעמוד במקום אליו אתה מצפה כל חיך".

הצעיר היה נרגש עומד הוא בפני משימת חייו. מח' רתיים בערב... נשאר יומיים למעמד ההקהל המ' רשים. הוא חייב להגיע אל כל הקצוות בזמן ולתכנן נכון את צעדיו כדי שאף אחד מהצדדים לא יפגע בדרך, במיוחד לא... שהרי הוא הבטיח ל... זה חייב לקרות כי אם לא אז...

הם יצאו בדממה וצעדו לעבר הנקודה שהייתה מסומנת במפה. עם הגיעם למקום הוציאו את אתי החפירה שברשותם והחלו לחפור במהירות באד' מה הרכה. אט אט התגלתה תיבת העץ שהונחה שם מבעוד מועד.

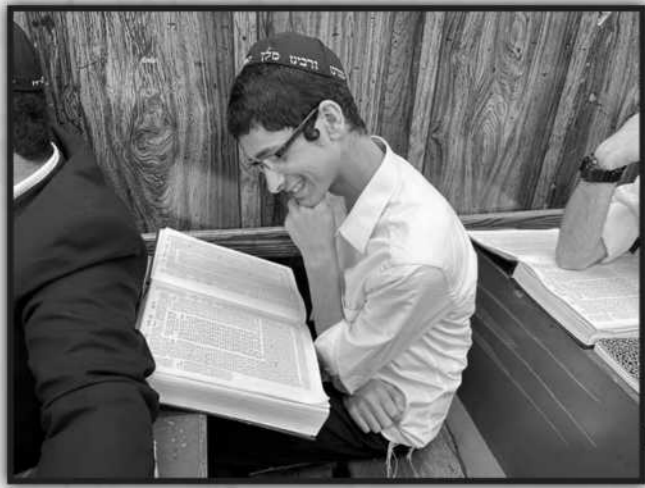
כשהוציאו את התיבה התיישבו ופתחו אותה אט אט.

עיניהם נפערו בתדהמה ונשימתם נעתקה כאשר גילו את המונח בתוכה...

המשך יבוא...

"בסדר, אז זוהי התכנית שלהם. וכעת - לשכרי המובטח" תבע האדם.

גם המפקד מושי מעטוף טס לרבי ונצפה בלימוד מעמיק

המפקד טובי טס לרבי לכבוד יא ניסן ונצפה מקשיב בשיעור גאומש

הצצה לתמונות נדירות שנשלחו לחערכת»

המפקד קאשי נצפה שורף את החמץ

המגד אנקווה מנחה את כינוס כח ניסן ב77 להבאת המשיח

המייפ שלום אוריאן נואם בכינוס מקורבים ב77 לכבוד יא ניסן 121 שנה

המפקד ליזרוויטש נצפה מחלק משקה בהתועדות יא ניסן

המפקד מיפעי נצפה באמצע עבודת התפילה

הקודה אצל המלך

נחליה פוד-אנד

דייש מההמקדש « חודש אוד

ביום של הטיול הגדול של הגדודים נקלט בקשר שיחה מעניינת מאוד בין צוות המשמעת. חשבתם שהמשמעת הם (רק) אנשים רציניים? תופתעו לקרוא את השיחה הבאה...

התנכ"י. יפה יפה, ועכשיו בואו נצעק כולנו את הסיסמאות: "אני חייל מכריע----" יפה מאוד "מעשה קטן שלי----".

המג"ד הלל: כבוד המג"ד אנקווה, אתה צועק באוזן ממש, תוכל לכבות את המירס שלך?

המג"ד אנקווה: ועכשיו הפסוקים: "תויירה" יופי "ציוה".

הסמג"ד מרינובסקי: המג"ד הלל, עזוב, שהמג"ד אנקווה מתחיל להתלהב, כאן זה נגמר.. עצה שלי תשתיק את המירס או שתיסבול מכאבי אזניים אדירים.. אני כבר מתחרט על מה שאמרנו..

המג"ד הלל: כנראה שאתה צודק..

המג"ד אנקווה: חוצפה! חוצפה! חוצפה! מה שאתה אומר! סבא שלי בירושלים היה מתלבה אפילו מזיקית שהייתה זוחלת על הקיר, והיה קורא לכולם לראות בקוראו "מה רבו מעשיך ה".

הסמג"ד מרינובסקי: בסדר, בסדר, אל תיעלב, תהנו עד הגג, רק קח הכל בפרופורציות נכונות.. אתם לא הכי נהנים, יש מי שיותר נהנה..

המג"ד אנקווה: שקר גס. חכו תשמעו, אתם עוד תתחרטו על מה שאמרתם.. "כל גדוד קש"ר אלי בבקשה, עכשיו אני רוצה שכולם יצעקו אחרי למירס: "לנו הכי כף בגן החיות התנכ"י", ועוד פעם: "לנו הכי כף בגן החיות

כאן ההקלטה פשוט לא נגמרת ומפוצצת בסיסמאות, הכרזות, שירים, המנונים שצעק המג"ד אנקווה עם חיילי גדוד קש"ר.. מי שרוצה את ההקלטה המלאה מוזמן לשלוח בקשה למייל המערכת, ובלי נדר נשלח לו את ההקלטה המלאה, אבל רק לאחר שיציין שהוא מצוייד באטמי אזנים להפחתת הרעש האיום (כי למנוע לגמרי פשוט אי אפשר)...

המג"ד הלל: הווו, זה אדיר, יורדים לי דמעות מהעיניים מהתיאורים המרגשים האלה, חחח, חחחח

המג"ד אנקווה: למה? למה? מה מצחיק? אמיתי לחלוטין! אפילו האריה כשראה את כל החיילים המכריעים, קם לכבודנו ואפילו נתן איזה שאגה להרשים אותנו, או שיכול להיות שזה היה איזה חייל?.. לא משנה וגם-- --

הסמג"ד מרינובסקי: די די תפסיק, אני כבר לא יכול יותר עם הצחוקים האלה, אני כבר כאן על הריצפה מתגלגל מצחוק..

המג"ד אנקווה: אבל למה?

המג"ד הלל: אתה באמת לא מבין? מילא לי ולסמג"ד מה להתווכח יותר נהנה, אבל אתם בכלל בסה"כ בגן החיות התנכ"י, בסדר, אבל אל תגזים עם ה-- --

המג"ד אנקווה: קשש, קשש, מישהו שומע? עבור.

המג"ד הלל: כן כן שומע, עבור.

הסמג"ד מרינובסקי: כן המג"ד! כולי אוזן! עבור.

המג"ד אנקווה: אוו, שמח לשמוע. מה קורה אצלכם בטיול? נהנים?>

המג"ד הלל: בטח! איזה מסלול הליכה במים, וואו זה היה מרענן ועוד מעט המתחם קפוצה למים על מתנפחים בכינרת, איזה חוויה!!

הסמג"ד מרינובסקי: פהה.. זה טיול? בוא קצת תירטב מסירות טורנדו מהירות כמו רוח ותבין מה זה מרענן!

המג"ד אנקווה: חחח.. זה כיף, בואו תראו קופים קופצים מענף לענף, פיל משפריץ על עצמו בוך, נחש שמתפתל בתוך קופסת זכוכית -- --

הסמג"ד מרינובסקי: אחח, חחח, אני תופס את הבטן מרוב צחוק, אני לא יכול, אני נופל-- --

הקלטה מסקרנות
מהאירסיק של צוות האמצע

עמדתי באמצע כשגדודי ילדים סביבי משוועים לעוד קרטיב ועוד כובע שעליו הכתובים על רשב"י והתהלכות. כשביל קולות סביב, אגלי זיעה נוטפות ממצחי, ומחשבותיי מבולבלות הרהרתי לרגע, בעצם, למה אני כאן.

אז נכה: הימים ימי אביב/קיץ חורפיים (אני בעצמי לא ממש סגור על העניין) עוד אני הולך ברחוב הנחלאי - באמת, ממש, אבל ממש לתומי, ללא מחשבות זדון כאלו ואחרות הגיח מולי כאילו ממארב מתוכנן אחד השלוחים מהאזור.

עוד אני עומד נדהם מההפתעה הלא צפויה בעליל וכבר החל הוא לשטוף אותי בבלייל מילים בלתי מובנות. נאמרו שם משפטים בלתי מובנים בקצב של הקראת אנציקלופדיה. "רשב"י בתהלכות", "הוראה של הרבי", "אחדות ישראל" לצד "ארטיקים", "קוסם", ו"הגרות שוות במיוחד" "המשיח מגיע לתהלוכה".

עוד טרם אני מנסה להסדיר את מחשבותיי (עד כמה שאפשר בכזה מקרה) הוא כבר נמצא הרחק הרחק שם, במשפט הסיכום: "בקיזור ישראל'ק אתה השנה אחראי על כל התהלוכה ביישוב. אני רק אדאג לכל הצד הטכני, ההזמנות הכספיים וזה". סיים והסתלק מהמקום במהירות.

משם הדברים רק התגלגלו בקצב גרוע יותר ויותר. הטלפון של הבית שלי לא הפסיקו לטרטר. כל, אבל כל השיחות התחילו ככה: "שלום אני מדבר עם מארגן התהלוכה ביישוב שלנו?" המענה אמנם היה שונה לכל אחד ואף במקרים מסוימים המענה

היה השבת
השפורפרת
למנוחת
הנצחית עלי

אדמות, ולשיא שלווה המיוחלת - כנה.

אם בהתחלה היה לי ספק בנוגע לתפקיד החשוב שהוטל עלי הרי שדיי מהר הבנתי שאין לי שום ברירה אחרת. התהלוכה תצא תחת ידי ויהי מה.

אז התיישבתי על שולחני (דבר שלא עשיתי כבר המון זמן) והתחלתי לרשום לעצמי (כנ"ל) מטלות. "לדבר עם..." "להתקשר ל..." "להזמין את..." מהר מאוד הבנתי שקצת חדרתי לתחום לא לי..

אלא מה שאני אמור לדאוג זה רק להבאת הילדים, לפרסום להסברה וכו', ומידי אעשה את המכסימום שהתהלוכה תצא בצורה הכי טובה שיש, כי אחרי הכל - זה מעשה טוב (אומנם לא כל כך קטן..) שיכול להכריע ולפעול את הגאולה! את שאר התפקידים יעשה השליח המסור.

אחרי הכול כבר התנסיתי בלהרים טלפון לקוסם כששמע את קולי הילדותי ניתק במקום בחושבו שזוהי מתיחה... האמת, רעיון טוב לתעסוקה אחרי ל"ג בעומר...

אז הלכתי לתחנה הקרובה מצויד בשלטי חוצות על התהלוכה הקריבה ובאה ועליתי על האוטובוס בדרכי ליישוב. בהגיעי ליישוב קצת נתקפתי בהלם, כאילו מה בדיוק אני אמור לעשות כעת? לעבור ברחובה של עיר ולזעוק ממעמקי גרוני: "עוד ארבעים יום והיישוב מתהפך!". או אולי אגש למגרשי הספורט השונים, אראה את כוחי ועוצם ידי

רוצה לפעול גאולה כללית?

יש לך בקשה פרטית שאתה

מאד רוצה, תקרא את הכתבה

ובטוח שמשאלתך תתגשם!

המקום

שבו מתמלאים כל
משאלות

בכדורגל ואדבר עימם על התהלוכה?

אפשרי גם סתם לעצור עוברים ושבים (בשעה זו - בעיקר שבים) ולדבר עימם על חשיבות העניין.

עוד אני מתבונן היטב בצדדי הספק השונים. עצר לידי אדם מבוגר חובש כיפה גדולה. "צריך עזרה ילד?" שאל בחביבות. "אההם האמת שכן, אני רוצה לפרסם על תהלוכת אחדות לילדים שתתקיים בל"ג בעומר ביישוב" אמרתי.

"ובכן אייעץ לך כמה עצות חשובות לקראת הכינוס הזה" ענה "אני מכיר את התהלוכות הללו עוד משהייתי ילד". וכך במשך שעה ארוכה פירט באזני את דרך הפרסום הרצויה. בימים הקרובים פעלתי אחת לאחת על פי עצותיו החכמות.

עכשיו, כשהתהלוכה כבר בעיצומה וזכרתי בכל זה. ב"ה מאות ילדים חביבים (כאילו, לפחות בעיני עצמם...) מילאו את הרחובות השוממים בדרך כלל. היה שם את כל מה שרצינו: מצעד מתופפים שפחות או יותר תופף לפי הקצב; קוסם מפורסם שעשה כל מיני דברים שגרם לי לתהות כמה עוד ילדים יפלו בפח כל כך פשוט, בביצועים שכל ילדון יכול לעשות; ו...כן, גם קרטיבים דביקים ונמסים שאני בספק גדול מאוד האם הקרירות למשך רגע שווה לכך שתמצא את עצמך בסוף היום כשעצמים בלתי מזוהים "ילון וישרתוך" וישמשו לך כחברים לפחות עד המקלחת הקרובה...

בסיום היום המתיש התיישבתי מותש על הדשא של המגרש הראשי בו התקיים הכנס הגדול. מאות כיסאות פרוסים מימיני ערימת שלטי ל"ג בעומר לשמאלי ו... להקות ילדים משולהבים עומדים מולי משוועים לפת לחם... ההההההם סליחה לגוש קפוא עם צבעי מאכל המזוהה ברגעים אלו בטעות בשם 'ארטיק'.

הבטתי בהם ורעיון עלה בראשי. נערוך להם חידון מחודן אשר כל העונה תשובה נכונה - יזכה בפרס הנ"ל.

ניגשתי אליהם ופצחתי בשאלות משאלות שונות: "מי יודע איזה ספר כתב רשב"י?", "מי יודע כמה שנים היה רשב"י במערה?", "מי יודע מה הקשר בין ל"ג בעומר לגאולה האמיתית והשלימה?" וכו' וכו'. עשיתי עצמי ללעג וקלס כאשר בטעות שאלתי "מי יודע מי היה אביו של רבי שמעון בר יוחאי?..." האמת שהופתעתי מהידע הנרחב של הילדים.

כשגם הטקסט הזה תם לאיטו התיישבתי שוב על מקומי הפעם כשחופץ ממני ומכמה חברים טובים שעזרו לסדר את המקום אחרי הפיכת סדום ועמורה שנכחה במקום - לא נשארה נפש חיה במקום.

ופתאום שוב ראיתי אותו. את האיש ההוא שיעץ לי בהתחלה על סדר הפרסום הראוי. פניתי אליו והודיתי לו מקרב ליבי. "היה מוצלח ביותר!" אמרתי נרגש.

"האמת עתה לאחר שהכול נגמר אוכל לספר לך סיפור" קולו היה כממתיק סוד. נדרכת. הייתי סקרן מאוד לדעת מה בפיו.

והוא התחיל בסיפורו: "לפני שנים רבות, כשאני הייתי ילד, שליחי הרבי מליובאוויטש באזור רצו גם כן לקיים תהלוכה רבתי

פסח שני – אין מצב אבוד!

2. לכל שקיעת
יש דריחה

3. "שבע יפול
צדיק וקם". אבל
אנחנו – הדבה יותר
מדי!

1. אין דבר...
אבוד! אין
דבר אבוד!

5. ייאוש שלא
מדעת: אם יש
ייאוש, זה לא לפי
הטעם והשכל!

4. אף פעם לא להתייאש
לנסות חההתחלה!

6. להשלים את פסח-2
פירושים: 1. מלשון שהיה
חסר ואנו משלימים, 2.
מלשון- שלימות!

7. "ניטא קיין פארפלן"
אין מצב אבוד!

9. היום היה
טוב- מחר יהיה
הרבה יותר טוב.
"גאר אנדרש"
לגמרי אחרת!

10. יש לנו כוחות מהמשלח
והוא סומך עלינו באופן
מלא- שנצליח תמיד לפעול
ולהתעקש.

11. אל לנו להתעצב
אל ליבנו מכישלון-
מוכרחים לנסות
שוב ודווקא מתוך
שמחה!

לבקש איזו שהיא ישועה פרטית באיזה עניין. הרי
"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק"
וודאי גם אני נכלל בזאת.

"האמת" שיתפתי אותו "בכיתתי ישנו ילד, חייל, חבר
טוב שלי, שמצבו החברתי אינו מהטובים, וכן מצבו
הלימודי. האמת... כשאני חושב על זה גם מצבה
הכלכלי של משפחתו הוא בכי רע ולא משהו, נראה לך
שאוכל לבקש גם עליו בזכות ארגון התהלוכה?" פניתי
לאיש בשאלה.

"בוודאי!" כעת היה תורו לומר לי שעלי להתפלל, "מי
שמתמסר לענייני הרבי והוראותיו, ובמיוחד ביומו
הגדול של רשב"י- הם יתמסרו אליו ולכלל עם ישראל".

לאחר הארגון הזריז וקיפול הצידוד הרב כמעט וכבר
עלינו אל ההסעה שתובילני חזרה קוממיות לארצי,
הבטתי לאחוריי קצת מבודח. לפני שעות מעטות
היו פה מאות ילדים אוחדים בידיהם שלטי ענק עם
סיסמאות אחדות ויהדות, צווחים בפסוקם, זוכים
בהגרלות ונהנים ממופע קסמים בשילוב תוכן יהודי
חסידי.

עכשיו נשאתי את בקשתי האישית על חברי. שהרבי
יסדר ויישר את כל המהמורות שעומדות בדרכו.
שיגדל להיות חסיד אמיתי עם המון המון שמחת
חיים אמיתית. 'בזכות התהלוכות' נזכרתי בדברי איש
'בזכות התהלוכות'.

ומיד אח"כ הוספתי וביקשתי את הבקשה
העיקרית- שהגאולה האמיצתית והשלימה
תגיע בזכות הפעולה הכבירה הזו

ותתפלאו לשמוע, או שאולי לא, ששנה בדיוק
לאחר מכן, כבר הייתי יכול לומר בפה מלא
שבקשתי התמלאה, ואותו ילד נהפך מן הקצה
אל הקצה, וגם משפחתו.

ועכשיו תורכם, תעזרו, תשתתפו באופן
פעיל בתהלוכה, וכך תמלאו את רצונו הק'
של הרבי ותבקשו ותדרשו, ובטוח תזכו לעניין
הכי עיקרי- גאולה שלימה.

באזורנו, אני הייתי אז ראש ועד התלמידים בבית
הספר של השכונה והשליח פנה אליי כשבפיו בקשה:
לדרבן כמה שיותר ילדים להשתתף בתהלוכות. הוא
הסביר לי שהרבי אמר שרבי שמעון נמצא בתהלוכות
ואם אעזור לו בארגון התהלוכה - בוודאי רשב"י ימלא
את משאלות ליבי".

האיש עצר בשטף דיבורו, חשב מעט ואז המשיך:
"האמת שקיוויתי מאוד לישועה באיזשהוא ענין
בריאותי שלא עלינו חוותה אחותי הקטנה, אמרתי
לעצמי ולרבי שאתמסר בכל ליבי לעניין התהלוכות
ובעז"ה אראה גאולה פרטית בעניין".

ואז פנה אלי: "נחש מה עשיתי?"

עניתי אוטומטית: "וודאי שפעלת!"

"אכן, הכנסתי לכל חבריי שאין דבר כזה שלא נגיע
כוולנו לתהלוכה ונשתתף בה באופן פעיל. ואכן
נעבור תקופה קצרה אחותי יצאה מכל העניינים הלא
טובים".

"ולכן שמחת לעזור לי?" שאלתי.

"בדיוק" ענה.

הרהרתי לעצמי. אם אכן התמסרתי לתהלוכה של הרבי
בה נכח רבי שמעון בר
יוחאי באופן
אוכל גם
אני

**נחלה פי"ג
יוצאים לדור!**

גן ישראל

**פרטטים
בקרוב!**

דיווחים מהשטח
כל מה שתעניין חייל...

נחליה טיימס

כתבנו השבוע ראה מחזה מדהים כשהתהלך ברחובות תימן והתפלא לראות את האצ"ט ברוך מתהלך בכיכר העיר וחוצרה בידו וקורא בקול 'בטכני לא צריך סיסמא בטכני לא צריך! איש לא הבין מה בדיוק הוא רוצה... כתב המערכת ניסה להסביר לו שהקעמפ הקרוב אינו בתימן אלא בנחלת הר חב"ד... אתם יכולים לשער שברוך עלה על המטוס הראשון בדרך לקעמפ...

דו! הנח לנפשי! מה אתה כבר רוצה? אני לא יכול לומר כזה דבר בשום אופן!! כך נשמע המ"פ שלום כטמולו עומד המ"ל שולם בטענה שאינו מוכן שייכנס לטרקלין של הלימודים עד שיאמר 770 פעמים 'מכריע מוכרע בהכרעת הגאולה'

חשיפה! הקלטה נדירה מפאתי המפקדה: חיילים!! כולם ללא יוצא מן הכלל יוצאים ברגע זה למסדר פתיחה של נחלקעמפ תשפ"ג מי שלא יעשה זאת שירקוד עשר פעמים הוייפצאך על רגל אחת!! נו!! למה אתם לא שומעים? כולם נבהלו מהמחזה בפרט שלקח כשעה וחצי להסביר לרצ"ט מעודה שהוא הרצ"ט האהוב ולא איש משמעת מרטיט...

שששששששש דניאל! דו! פשוט דו! כך לחש המ"ל אלטין לאוזנו של הרצ"ט מעודה שינמיק את קולו אך הרצ"ט היה נחוש לפרסם לכל צוות הקעמפ במפקדה את הסוד המיוחד... "מי שעמד אחרי כל עלוני נחלפוראבר במשך השנה הוא לא אחר מאשר המ"ל אלטין האהוב והקצת קטוח ואפילו קצת מציק..." המ"ל אלטין הבטיח לרצ"ט שיקבל את נקמתו בקעמפ הקרוב... כנראה שיהיה מעניין עם השניים..

הידעת? המפקדים מענדי אוריאן ולוי אבוקסיס הינם בני דודים שעלו לארץ לפני 10 שנים מהעיר קיש שבפרס כששמעו על הדיי קעמפ הגדול באה"ק החליטו השניים לעלות לארץ ולהפוך לצמד הבלתי נשכח של נחלקעמפ! מעניין.. השאלה המטרידה היא, מי הם החיילים שיזכו לקבל את הצמד המדופלם!

אילו הקעמפ היה במירון

אז...

אילו הקעמפ היה במירון

היו מקיימים את יום ספורט בעלייה וירידה של העלייה להר...

אילו הקעמפ היה במירון

סביר להניח שאם היית קצת מתבונן בפני קציני המשטרה הקשוחים היית מזהה את הסמג"ד מרינובסקי מהראשיים שבהם...

אילו הקעמפ היה במירון

הגנרל לוי דהאן והמג"ד שניאור הלל היו רבים על ההדלקה המרכזית...

אילו הקעמפ היה במירון

דוכני המזון היו נקראים 'הקרעטשמע' ו... אולי גם בשביל לזכות למעט פת לחם ומים דלוחים היית צריך לשלם בעשרות הוייפצ'קים, טבין ותקילין...

אילו הקעמפ היה במירון

ספק אם הצוות טכני היו מצליחים לבנות את הפרענצעס... במיוחד שנדרש כשרון ייחודי כדי שבעליית הרצ"ט לא תקרוס הפירמידה...

אילו הקעמפ היה במירון

במקום רובי מים היו מסתובבים מיכאל כהן ושולם אוריאן עם קשתות ויורים חיצים לכל עבר... כנראה שהיה זה מראה דיי מפחיד..

אילו הקעמפ היה במירון

יכול להיות שלא היו מספיקים הטרמינלים הנוכחיים לשנע את מיליוני החיילים הזורמים אל ההר, אלפי אוטובוסים הם רק תחילת העניין...

אילו הקעמפ היה במירון

ההנחה הפשוטה היא ששולם אוריאן היה מטביל את ראשי המתמודדים בתחרות יום ספורט בדליי השמן שבציון...

אילו הקעמפ היה במירון

היו שוקלים ברצינות להחליף את שירת "לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי" לשירת ההמנון בליווי תנועות מרגשות מהמל. המסורים...

אילו הקעמפ היה במירון

ההנחה הפשוטה היא ששולם אוריאן היה מטביל את ראשי המתמודדים בתחרות יום ספורט בדליי השמן שבציון...

אילו הקעמפ היה במירון

אולי היו עושים את העל-האש על המדורות המרכזיות... צוות הטכניקו וודאי לא היה מרוצה ממאות האלפים שיזנבו' בבשרים השונים...

קואי-קאמפ נחלאוני

לא... לא מהש לא מהש לא הסיסמא...

חם כאן נרא... מתי המ'פ יסיים עם הפעילות המוצרת הזאת רגע? למה אני עדיין מ-73?!

סיסמא של הטכנייקיז? לא זכור לי שחשבנו על זה בכלל...

שימו לב חוץ הפעילות היא היא לנחש מהי הסיסמא של הטכנייקיז...

נראה לי שהמ"פ שלום לא התכוון לסיסמא מהסוג הזה... צריך משהו קצבי ומשעשע!!

הבמבה של הטכני זה משהו מיוחד בדיוק כשהגנרל לוי נכנס לפתע... אוווווויי טכני! טכני!

דניאל?! חייבים לחשוב על סיסמא לטכנייקיז כולם מנסים לנחש מה הסיסמא בזמן שבשוט אין לנו סיסמא!

כל החיילים על הרגלים יחד איתי... בטכני לא צריך סיסמא! בטכני לא צריך סיסמא! בטכני...

היי טכנייקיז? מה נשמע? אני חושב שקטכני כולל לא צריך סיסמא!!

וואו המפקד סייגמן אתה פשוט גאון!! זו סיסמא ממש גאונית!

ואת המשך אתם כבר ודאי מכירים...

הסיסמא השנייה הפניה של הקפצה לאזור

לאחר נבירה קצרה בארכיון, נמצאו 2 תמונות הדומות במקצת, שבשניהם נראה מיכאל כהן, המ.פ. הלא נשכח. אך באחת מהתמונות הוא נראה יותר מרוצה ורגוע, משא"כ בשנייה הוא נראה מעט עצבני וצועק. ניסיונו להבין למה, ואחרי מאמץ רב, עלינו על התשובה! הנה 2 התמונות כאן לפניכם, הסתכלו לעומק וגלו את התשובה.

הידד! מצאתי את הפתרון! מיכאל עצבני כשהוא מחזיק הויפציקים עם התמונה של המ.פ. שלום אוריאן. ועלו כשהוא מחזיק הויפציקים עם התמונה שלו...

ואם כבר דיברנו על אנשים שלווים ורגועים, או עצבניים וצועקים... אז אנחנו חושפים לפניכם כאן לראשונה את הקצינים האמיתיים של מלחמת ופרצת, שאומנם לא נראו בדרך כלל בחזית, אך בסתר לחמו כמו אריות...

הצלחנו לחלץ מהמצלמות החסויות של הצבא תמונות האסורות לפרסום, המתפרסמות כאן לראשונה! בהם תראו את אחד מהם כשהוא שלוו ובטוח, ולעומתו חברו סוער ולוחם...

גלריית התמונות של נצלה FOREVER

יום נקולטס - מלחמת צבעים

